

بررسی رابطه اهمال کاری تحصیلی با اعتیاد به گوشی همراه و نقش واسطه‌گری خودکارآمدی تحصیلی در دانش‌آموزان پسر

مهوش عرب زوزنی^{۱*}، علی شیرافکن کوپکن^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه پیام نور، سمنان، ایران. (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار گروه آموزشی روانشناسی، دانشگاه پیام نور، سمنان، ایران.

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه اهمال کاری تحصیلی با اعتیاد به گوشی همراه و نقش واسطه‌گری خودکارآمدی تحصیلی در دانش‌آموزان پسر بود. اهمال کاری تحصیلی یکی از مشکلات شایع است که به طور کلی، عملکرد دانش‌آموزان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش‌آموزان پسر متوسطه اول شهر خواف در سال ۱۳۹۹، به تعداد ۷۸۰ تشکیل دادند. نمونه آماری در این پژوهش، بر طبق جدول کرجسی و مورگان (۱۹۷۰) ۲۵۴ نفر از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه اعتیاد به گوشی همراه هونگ یونگ کو، پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی سولومون و راثلوم و پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی پاتریک و همکاران بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار PLS استفاده شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که بین اهمال کاری تحصیلی با اعتیاد به گوشی همراه و نقش واسطه‌گری خودکارآمدی تحصیلی در دانش‌آموزان پسر ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: اهمال کاری تحصیلی، اعتیاد به گوشی همراه، خودکارآمدی تحصیلی.